

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ  
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS  
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ  
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL  
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN  
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES  
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES  
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH  
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE  
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS  
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA  
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ  
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN  
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH  
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS  
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE  
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV  
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI  
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN  
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

## KOMUNIKAT PRASOWY nr 93/07

13 grudnia 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-250/06

*United Pan-Europe Communications Belgium SA (UPC),  
Coditel Brabant SPRL,  
Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé),  
Wolu TV ASBL / État belge*

### **PRZYZNANIE NADAWCOM STATUSU „MUST CARRY” MOŻE BYĆ UZASADNIONE ZE WZGLĘDU NA POLITYKĘ KULTURALNĄ**

*Status ten musi podlegać przejrzystej procedurze i opierać się na obiektywnych i  
niedyskryminacyjnych kryteriach*

UPC, Coditel Brabant SPRL, Brutélé i Wolu TV ASBL są telewizjami kablowymi, które rozpowszechniają programy licznych nadawców, w szczególności w dwujęzycznym regionie Bruxelles-Capitale (Belgia).

Krajowe przepisy nakładają na nie obowiązek rozpowszechniania w tym regionie programów telewizyjnych emitowanych przez niektórych nadawców podległych wspólnocie francuskiej lub wspólnocie flamandzkiej i mających status „must carry”. System ten ma na celu zachowanie pluralistycznego i bogatego kulturowo charakteru oferty programowej w sieciach kablowych oraz zapewnienie dostępu wszystkim widzów do tego pluralizmu.

Telewizje kablowe uważają jednak, że przepisy te stanowią nieuzasadnioną przeszkodę w swobodzie świadczenia usług. W tych okolicznościach belgijski Conseil d’État, przed którym telewizje kablowe zakwestionowały te przepisy, postanowił wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z szeregiem pytań prejudycjalnych.

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że system tego rodzaju, jak system „must carry” określa bezpośrednio warunki dostępu do rynku usług, nakładając na usługodawców mających siedzibę w innych niż Królestwo Belgii państwach członkowskich i niemających statusu „must carry” obciążenie polegające na negocjowaniu dostępu do sieci, które nie dotyczy usługodawców mających ten status. Ponadto, choćby nawet przepisy te były skonstruowane w sposób niezastrzegający wyraźnie statusu „must carry” dla nadawców z siedzibą w Belgii, to z tego względu, że status ten stanowi narzędzie polityki kulturalnej mające głównie na celu zapewnienie obywatelom belgijskim dostępu do lokalnych i krajowych informacji i do własnej kultury, istnieje większa możliwość, że będzie on przyznawany tym nadawcom, a nie nadawcom

mającym siedzibę w innych państwach członkowskich. **Tego rodzaju przepisy mogą więc stanowić przeszkodę w świadczeniu usług między państwami członkowskimi.**

Niemniej jednak **Trybunał przypomniał po pierwsze, że polityka kulturalna może być nadrzędnym względem interesu ogólnego uzasadniającym ograniczenie swobody świadczenia usług.**

Należy zatem przyznać, że przepisy krajowe będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym mają na celu interes ogólny, jako że zmierzają do zachowania pluralistycznego charakteru oferty programowej telewizji i w ten sposób stanowią element polityki kulturalnej mającej na celu zachowanie, w sektorze audiowizualnym, wolności wyrażania opinii w ramach różnych istniejących w tym regionie nurtów, w szczególności społecznych, kulturowych, językowych, religijnych i filozoficznych.

Po drugie, biorąc pod uwagę dwujęzyczność regionu Bruxelles-Capitale, tego rodzaju system stanowi odpowiedni środek do osiągnięcia zamierzonego celu w zakresie kultury, ponieważ gwarantuje, że widzowie nie zostaną pozbawieni dostępu do informacji lokalnych i krajowych w ich języku oraz do programów właściwych dla ich kultury.

Po trzecie, jeśli chodzi o niezbędność tych przepisów do osiągnięcia zamierzonego celu, Trybunał podkreślił, że chociaż władzom krajowym przysługuje szeroki zakres uznania w tym zakresie, to wymagania wynikające ze środków służących wdrożeniu takiej polityki nie mogą w żadnym razie być nieproporcjonalne do tego celu, a sposób ich stosowania nie może wiązać się z dyskryminacją niekorzystną dla obywateli innych państw członkowskich

Zatem **przyznanie statusu „must carry” musi po pierwsze podlegać przejrzystej procedurze** w oparciu o znane z góry przez nadawców kryteria, w celu uniknięcia, by władza uznaniowa, którą dysponują państwa członkowskie, była wykonywana w sposób arbitralny. W szczególności każdy nadawca powinien być w stanie określić z góry rodzaj i zakres szczegółowych warunków, które należy spełnić oraz zobowiązań dotyczących świadczenia usług publicznych, które musi w razie potrzeby na siebie przyjąć, aby otrzymać ten status. W tym względzie zwykłe przytoczenie w uzasadnieniu do krajowych przepisów deklaracji dotyczących zasad i celów w zakresie ogólnej polityki nie może zostać uznane za wystarczające.

Następnie, **przyznanie statusu „must carry” musi opierać się na obiektywnych kryteriach właściwych do zapewnienia pluralizmu** i umożliwiających w razie potrzeby, za pomocą zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, dostęp, w szczególności, do informacji krajowych i lokalnych na danym obszarze. Tak więc tego rodzaju statusu nie można przyznawać automatycznie wszystkim kanałom telewizyjnym rozpowszechnianym przez tego samego prywatnego nadawcę, lecz musi on być ściśle ograniczony do tych kanałów, których całkowita treść programowa jest odpowiednia do osiągnięcia takiego celu. Ponadto, liczba kanałów zastrzeżonych dla prywatnych nadawców posiadających status „must carry” nie może w oczywisty sposób przekraczać tego, co niezbędne dla osiągnięcia tego celu.

Wreszcie, **kryteria przyznawania statusu „must carry” muszą być niedyskryminacyjne.** W szczególności przyznanie tego statusu nie może być poddane prawnemu ani faktycznemu wymogowi posiadania siedziby na terytorium krajowym.

Do sądu krajowego należy ocena, czy warunki te zostały spełnione.

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.*

*Dostępne wersje językowe : FR DE EN NL ES EL IT PL PT RO*

*Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału*  
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-250/06>  
*Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.*

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z*  
*Ireneuszem Kolowcą*  
*Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*